

AFGHANISTAN CRISIS APPEAL

META-SYNTHESIS

DEC ادغام درس ها از آژانس های عضو

مارچ 2024

JRNY
CONSULTING

خلاصه اجرایی

درخواست تجدیدنظر در مورد بحران افغانستان را در 15 دسامبر 2021 در پاسخ به بدتر (DEC) کمیته اضطراری بلایا شدن وضعیت بشردوستانه کشور آغاز کرد. با تمرکز بر رفع نیازهای فوری ناشی از خشکسالی، رکود اقتصادی، بی ثباتی سیاسی و افزایش ناامنی غذایی، تجدیدنظر با موفقیت 51.8 میلیون پوند جمع‌آوری کرد. این متاستنز درس‌های سیزده عضو را با تمرکز بر درک تلاش‌های جمعی تحت مراحل عملیاتی از دسامبر 2021 تا دسامبر 2023 ادغام می‌کند. DEC وضعیت در افغانستان چالش‌های منحصر به فردی را ایجاد کرد: بدتر شدن امنیت، شرایط سخت زیست محیطی و محدودیت با هدف کاهش این چالش‌ها و در عین DEC‌هایی که به ویژه زنان و گروه‌های محروم را تحت تأثیر قرار می‌دهد. پاسخ حال در تلاش با سازگاری با چشم‌انداز اجتماعی و سیاسی در حال تحول و رسیدگی به بحران پیچیده بشردوستانه شکل گرفت.

در یک روش مفصل، بررسی‌های کتابخانه‌ای، بحث‌های گروه‌تمرکز و مصاحبه با اشخاص مطلع کلیدی یکجا شدند. این با تمرکز بر شش موضوع کلیدی تضمین DEC رویکرد مثلثی دیدگاه‌های متنوعی را در مورد مداخلات و استراتژی‌های کرد: سازگاری با محیط عملیاتی، محلی‌سازی، سلامت مشارکت‌های محلی، دسترسی به گروه‌های به حاشیه رانده شده، کاهش خطر بلایا و انعطاف‌پذیری اقلیمی، و استراتژی‌های پایداری و خروج.

یافته‌های کلیدی

اعمال محدودیت‌های جدید سازگاری با محیط عملیاتی: در پاسخ به چشم‌انداز امنیتی به سرعت در حال تغییر افغانستان و¹ به طور قابل توجهی استراتژی‌های عملیاتی خود را تنظیم مجدد کردند. اعضا عملیات‌ها DEC توسط مقامات بالفعل، اعضای را بر اساس نیازهای جامعه، دستورالعمل‌های نظارتی و مذاکرات با مقامات، در حالی که سعی در ایجاد تعادل بین یکپارچگی بشردوستانه با تطبیق دقیق پرونده‌های نظارتی داشتند، تطبیق دادند. آژانس‌های عضو "عملگرایی اصولی" را نشان دادند. این و توضیح می‌دهد که چگونه آژانس‌ها با گرفته شده¹ Bowden et al. (2023) "اصطلاح از" گزارش نتایج بشردوستانه ایجاد تغییرات عملی در کار خود به طور ماهرانه به اصول بشردوستانه پایبند هستند. این به معنای یافتن زمینه‌میان بین انجام برای همراهی زنان در کار درست و پاسخ موثر به چالش‌های فوری بود. از استراتژی‌هایی مانند تقویت پالیسی‌های محرم² نقش‌های میدانی، برای حفظ دسترسی در کنار محدودیت‌های جنسیتی استفاده شد. با این حال، این اقدامات ممکن است به طور ناخواسته هنجارهای سنتی جنسیتی را تقویت کرده و بحث‌هایی را در مورد تأثیرات طولانی مدت آنها بر برابری جنسیتی آغاز و DEC کرده باشد. ضروری برای این سازگاری‌ها، روحیه همکاری در بین اعضا بود که توسط انعطاف‌پذیری سکرتریت فضا برای تنظیم مجدد در پاسخ به ساختار سیاسی و اجتماعی در حال تحول پشتیبانی می‌شد.

محلی‌سازی و سلامت مشارکت‌ها: تغییر اجباری به سمت محلی‌سازی که با خروج‌های بین‌المللی و قدرت بالفعل انجام می‌شود، مسئولیت و خطرات را به سازمان‌های غیردولتی افغانستان به طور فزاینده‌ای منتقل می‌کند، حرکتی که به طور کامل عاقدانه نیست بلکه از روی ضرورت انجام می‌شود. در میان این تغییرات سریع، صحت روانی و رفاه کارکنان افغان به عنوان نگرانی‌های اساسی ظاهر شد. در پاسخ، برخی از اعضا، از جمله خدمات سلامت روانی، سیستم‌هایی را برای حمایت از کارمندان در میان فشارهای جدید ایجاد کردند.

دسترسی و رسیدگی به گروه‌های بازمانده: در پاسخ به محدودیت‌های شدید اعمال شده توسط حاکمان بالفعل، اعضا استراتژی‌هایی را برای اطمینان از دستیابی به کمک‌ها توسط گروه‌های محروم، به ویژه زنان و دختران، تنظیم مجدد کردند. این شامل تغییر از ابتکارات معیشت به خدمات صحتی و اجرای روش‌های مشارکت از راه دور برای کارمندان زن برای کمک به کار از خانه‌های آنها بود. کمیته‌های تحت رهبری جوامع تا حد زیادی کمک‌های هدفمند را تسهیل کردند و اطمینان حاصل کردند که کمک‌ها به آسیب‌پذیرترین افراد، از جمله افراد مسن و آواره داخلی رسیده است. تیم‌های سیار و خطوط تلفون یا واتساپ ارایه و ارتباطات خدمات را حفظ کردند. استراتژی‌های متنوع، از توسعه زیرساخت‌ها تا حمایت مستقیم، برای هدایت و کاهش محدودیت‌های شدید حقوق زنان تنظیم شده است.

این اصطلاح‌طالبان را در افغانستان توصیف می‌کند و کنترل و مدیریت فعلی آنها را بدون به رسمیت شناختن یا مشروعیت کامل بین‌المللی تأیید می‌کند. ما از این برجسب برای حفظ بی‌طرفی و دقت در تجزیه و تحلیل استفاده می‌کنیم و واقعیت‌ها را بدون تأیید وضعیت سیاسی منعکس می‌کنیم. بر اساس این پالیسی‌ها، زنان باید توسط یک سرپرست مرد برای سفر فراتر از فاصله خاصی از خانه‌های خود همراهی شوند. این مقررات از² تفسیری سختگیرانه قوانین اسلامی ناشی می‌شود که گروه حاکم آن را درک و اجرا می‌کند.

و انعطاف پذیری اقلیمی را در برنامه ریزی DRR و انعطاف پذیری اقلیمی: اعضا به طور موثر (DRR) کاهش خطر بلایا گنجانده و اهمیت حیاتی مشارکت جامعه و آگاهی از محیط زیست را تصدیق می کنند. علیرغم به رسمیت شناختن ارزش، از آمادگی اجتماع محور تا تلاش های حفاظت از آب، چالش هایی مانند دسترسی محدود به زنان، مصرف پول در جامعه و بودجه ناکافی تفاوت بین اهمیت درک شده و تخصیص واقعی منابع را برجسته می کند. این نشان دهنده افزایش نیاز به استراتژی های اولویت بندی شده و تامین شده برای پر کردن شکاف بین شناخت ارزش و اجرای عملی است.

استراتژی های پایداری و خروج: هدف برنامه ها ایجاد انعطاف پذیری طولانی مدت با ایجاد ظرفیت ها در جامعه و پایداری تحت رهبری جوامع، هدایت پیچیدگی های یک زمینه اضطرابی مداوم است. تلاش ها برای ایجاد ابتکارات پایدار، مانند تعاونی های زراعتی و پروژه های صحت آب، با بودجه های ناپایدار اهداکنندگان و محدودیت های شدید در مشارکت زنان به چالش کشیده می شود. محیط زیست مستلزم استراتژی های خروج انعطاف پذیر مبتنی بر انتقال است و تعادل ظریف بین پرداختن به نیازهای بشردوستانه فوری و کار برای توسعه پایدار و اجتماع محور را برجسته می کند.

درس های آموخته شده

- سلامت مشارکت های محلی: افزایش استرس روانی و نگرانی های امنیتی در میان شرکای افغان، نیاز اساسی به حمایت جامع از کارکنان و مدیریت ریسک را نشان داد.
- محلی سازی: تغییر به سمت رهبری محلی شکاف حمایت را برجسته کرد و نشان داد که افزایش مسئولیت های محلی با حمایت بین المللی مناسب مطابقت ندارد.
- سازگاری های عملیاتی محیط زیست: چالش ها با موانع بوروکراتیک و تغییرات نظارتی اهمیت مهارت های قوی حمایت و مذاکره را نشان می دهد.
- دسترسی به گروه های محروم: استراتژی های نوآورانه مانند پروژه های خانه محور برای زنان در دور زدن موانع اجتماعی و عملیاتی و تأکید بر نیاز به راه حل های خلاقانه ضروری بود.
- به برنامه ریزی، ارزش بودجه انعطاف پذیر و مکانیسم های DEC انعطاف پذیری برنامه: رویکرد سازگاران مشارکت را برای پاسخ به چالش های در حال تحول برجسته کرد.
- سازگاری های اصولی و عمل گرایانه: بحران به فعالان بشردوستانه نشان داد که باید بین موضع های اصولی و روش های عمل گرایانه برای دسترسی موثر و فراگیری تعادل، ایجاد کنند.
- تصمیم گیری غیرخطی: روند تصمیم گیری در عملیات بشردوستانه نیاز به حلقه های بازخورد مداوم دارد، با تعدیلات استراتژی برگرفته از مشارکت جامعه.
- و انعطاف پذیری اقلیمی در برنامه DRR و انعطاف پذیری اقلیمی: به رسمیت شناختن یکپارچه ادغام DRR ادغام ریزی به رویکرد اساسی آینده نگر در تلاش های بشردوستانه اشاره کرد.
- انعطاف پذیری در تخصیص منابع: نیاز به سازمان ها برای تخصیص سریع منابع و اولویت بندی فعالیت در پاسخ به نیازهای در حال تغییر آشکار بود.
- استفاده از دانش محلی: ساختارهای محلی مانند کمیته های انکشاف جوامع برای طراحی و تحویل موثر پروژه ها کلیدی بودند.
- چالش های پایداری: تأثیر تغییر پویایی اهدا کنندگان و محیط های عملیاتی، مانند کاهش بودجه، نیاز به افزایش حمایت بین المللی را برجسته کرد.

توصیه های کلیدی

- برای افزایش نفوذ DEC حمایت اشتراک خطر و مذاکره: ایجاد یک پلت فرم مذاکره و اشتراک خطر برای اعضای جمعی و کاهش خطرات فردی.
- محلی سازی و مشارکت های عادلانه: پیاده سازی یک چارچوب مشارکت واضح برای ترویج روابط عادلانه و تصمیم گیری مشترک بین سازمان های بین المللی و افغان.
- حمایت از صحت روانی: ادغام برنامه های جامع صحت روانی برای کارکنان و جوامع، که توسط رهنمود ها و منابع پشتیبانی می شود DEC سکرتریت.

- شمولیت و گروه های محروم: ابتکارات هدفمند را بر اساس تحقیقات حساس به جنسیت برای رفع نیازهای متنوع زنان و گروه های محروم ایجاد کنید.
- مبتنی بر جامعه، اطمینان از DRR کاهش خطر بلایا و انعطاف پذیری اقلیمی: افزایش سرمایه گذاری در پروژه های ادغام کامل در پلان ریزی برنامه و تخصیص بودجه کافی.
- معضلات اخلاقی: ایجاد انجمن ها و گروه های مشاوره ای برای مسیریابی چالش های اخلاقی و ترویج یادگیری شفاف و مشترک بین بازیگران بشردوستانه سازگاری و انعطاف پذیری برنامه: از چارچوب های بودجه و گزارش دهی انعطاف پذیرتر اهدا کنندگان با الهام از افزایش تبادل دانش بین اعضا و شرکا حمایت کنید DEC مدل های سازگار ترویج، DEC پایداری و انعطاف پذیری جامعه: توسعه استراتژی های خروج پویا را در پروژه های اعضای رویکردهای سازگار و پایداری تحت رهبری جامعه، تعیین کنید.

¹ Bowden, M., Hakimi H., Harvey, P., Nemat, O., Moosakhel, G-R., Stoddard, A., Thomas, M., Timmins, N., Voight, T. (2023). مسیریابی معضلات اخلاقی برای اقدامات بشردوستانه در افغانستان. نتایج بشردوستانه، جون.